

[Finansministeren]

de med 1986, hvis vi er i stand til at få alt på plads for 1985 så hurtigt som muligt, så herom skal der ikke være nogen diskussion.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i den almindelige politiske drøftelse, sådan som der har været lidt tendens til hos nogle af ordførerne. Det har vi til gode til i morgen; da har vi en lang dag, hvor vi kan gå ind i alle de overordnede problemstillinger. Men der er ét område, jeg alligevel godt allerede i dag vil komme med nogle bemærkninger om, og det er underskuddets udvikling.

Hr. Camre siger, hvor forfærdeligt det er, at gælden stadig væk vokser, og jeg er naturligvis enig med ham i, at det er meget ubehageligt, men hvis ikke vi havde gennemført den stramme udgiftspolitik, som vi nu har gjort det gennem to år, gad jeg nok vidst, hvordan det havde set ud med gældssituationen på nuværende tidspunkt. Der var vel ingen, der havde forestillet sig, at man var i stand til at fjerne underskuddet, så man efterhånden kunne begynde at reducere gælden, fra den ene dag til den anden. Det, det drejer sig om, er jo, at vi nu har fået en særdeles mærkbar nedgang i underskuddet i de enkelte år og dermed også en mindre forøgelse af gældsforpligtelsen, men selve den omstændighed, at gælden stadig væk vokser, er sådan set den stærkeste advarsel og påmindelse til os om, at vi stadig væk har et hårdt stykke arbejde tilbage med hensyn til at bremse udgifterne og på den måde efterhånden nå det, der er regeringens mål: at der i slutningen af dette årti skal være balance på statens finanser.

Til slut vil jeg gerne bringe en tak til finansudvalget for det store arbejde, det har gjort i forbindelse med færdigbehandlingen af finanslovsforslaget. Som tidligere finansudvalgsmedlem vil jeg sige, at jeg ved godt, hvad det drejer sig om, at det er en hård tårn at komme igennem dette omfattende materiale, og det bliver desværre ikke mindre omfattende med årene. Men jeg kan da give den glædelige meddelelse, at når vi når frem til 1986, hvor stillingskontrollen træder i kraft, bliver der i hvert fald færre sider for finansudvalget, men det vil sådan set ikke gøre problemstillingerne lettere. Jeg har været meget glad for samarbejdet med finansudvalget og ikke mindst med dets formand, som jeg synes på en meget myndig og smidig vis har fået tingene til at glide fornuftigt på plads.

Camre (S):

Ordførerne for det konservative folkeparti og venstre angreb herfra de ændringsforslag, som socialdemokratiet har stillet til finansloven, og gav udtryk for, at vores forslag både ville forværre beskæftigelsen og forværre underskuddet på betalingsbalancen. Hertil er at sige, at det virker måske lidt besynderligt, at repræsentanter for en regering, som stiller med 25.000 flere ledige, end da den for to år siden overtog regeringsmagten, repræsentanter for en regering, der for et år siden fra denne talerstol sagde, at betalingsbalanceunderskuddet skulle blive på 8 mia kr. i indeværende år – nu ved vi altså, at det bliver på 18 – netop bebrejder os, at der skulle være nogle negative størrelser i forbindelse med nogle af de ændringsforslag, vi har stillet.

Vi har jo klart sagt mange gange i den politiske debat, at nogle af de forkerte indgreb, regeringen gennemfører, skulle ændres, således at vi kunne opnå nogle andre virkninger på betalingsbalancen og på beskæftigelsen end dem, regeringen vil opnå, og derfor har jeg vældig svært ved at forstå, at hr. Gammelgaard og hr. Fogh Rasmussen står heroppe og udmaler de forfærdelige virkninger – sådan i milliardkronersklassen – på betalingsbalancen, når man tænker på, at denne regering i øjeblikket er i hvert fald 10 mia kr. fra sine egne forudsigelser om betalingsbalanceudviklingen i 1984.

Finansministeren var inde på spørgsmålet om væksten i statsgælden og sagde, at det bliver kun værre, hvis ikke underskuddene falder, og det er jo så sandt, som det er sagt. Samtidig må jeg dog sige til finansministeren, at der er én meget væsentlig årsag til, at gælden vokser, og det er rentetilskrivningen, men her er vi ved et tal, som regeringen ikke har lyst til at gøre noget ved. Der var jo muligheder for at spare netop på disse enorme renteudgifter ved en anden finansiering, og det kunne løse nogle af problemerne både i den udvikling, som regeringen har noteret sig med underskudsudviklingen, og med finansieringen af nogle af de socialt betingede forslag, som vi fra vores side har ønsket at bruge som et korrektiv til regeringens politik.

Så vil jeg gerne takke ordføreren for det radikale venstre, hr. Bilgrav-Nielsen, for tilsagnet om, at det radikale venstre vil stemme for socialdemokratiets forslag om indekse-